

poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 28. februar 2008

letnik XVI

Št. 5

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi Predloga zakona o omejitvah in prepovedih za nosilce javnih funkcij
prva obravnava

2

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa - druga obravnava

3

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi Predloga zakona o subvencioniranju dijaške prehrane - druga obravnava

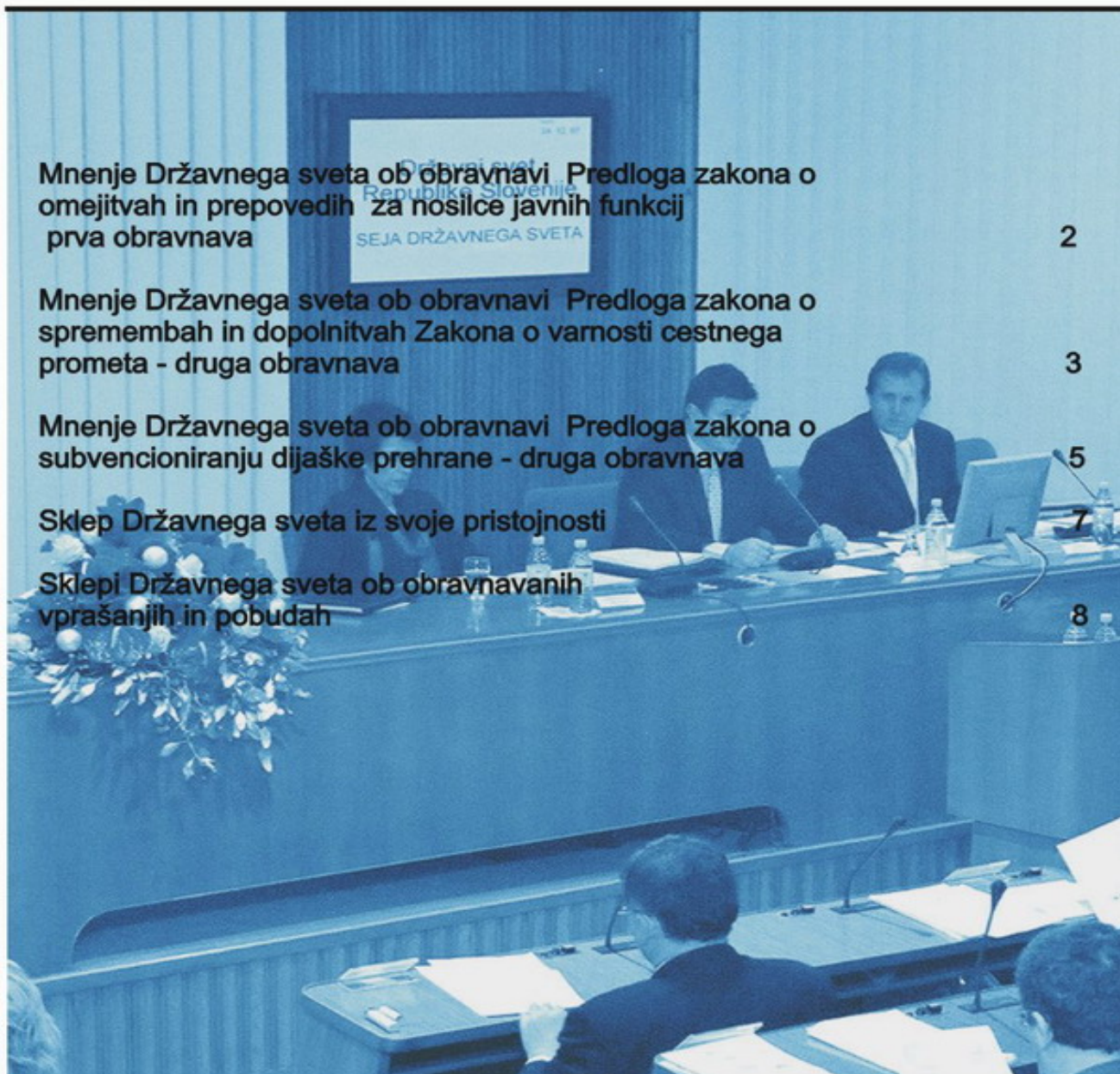
5

Sklep Državnega sveta iz svoje pristojnosti

7

Sklepi Državnega sveta ob obravnavanih vprašanjih in pobudah

8

Druga alineja 1. odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije - Državni svet daje Državnemu zboru mnenja o vseh zadevah iz njegove pristojnosti

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi **Predloga zakona o omejitvah in prepovedih za nosilce javnih funkcij** – prva obravnava, EPA 1769

Državni svet Republike Slovenije je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o omejitvah in prepovedih za nosilce javnih funkcij (ZOPNJF) – prva obravnava

Državni svet predlog zakona **podpira**.

Ob tem dodaja, da so v prvem odstavku 7. člena naštetih pristojni organi za izvajanje nadzora nad nezdružljivostjo funkcij in drugih pridobitnih dejavnosti. Predlagatelj zakona funkcijo nadzora daje organom, ki so sicer pristojni za imenovanje funkcionarja. Primernost take rešitve je lahko vprašljiva, saj članstvo npr. v *državni volilni komisiji* ali *občinski volilni komisiji* (predsednik in njegov namestnik se imenujeta izmed sodnikov ali drugih diplomiranih pravnikov ostali trije člani in njihovi namestniki pa se imenujejo po predlogih političnih strank, drugih organizaciji občanov v občini ter občanov), po strokovnosti sestave ni primerljivo. Vprašljiva je lahko tudi usposobljenost volilnih komisij za izvajanje takega nadzora in samo lokalno okolje, v okviru katerega delujejo občinske volilne komisije.

Državni svet opozarja na problem jasne opredelitve zakonskih določb, saj glede na dikcijo 2. člena predloga ni jasno, ali bo zakon zajemal tudi direktorje občinskih uprav. Glede sedanjega zakona obstaja veliko število različnih mnenj zato je prav, da pride do nove ureditve na tem področju. Predlog zakona ne vsebuje možnosti izjem glede omejitev poslovanja po predpisih o javnih naročilih, tako kot jih sedaj še ureja zakon o preprečevanju korupcije. Komisija za preprečevanje korupcije je namreč lahko dovolila naročnikom, ki poslujejo po predpisih o javnih naročilih, poslovanje s poslovnimi subjekti¹, če je ugotovila, da funkcionar ne more vplivati na sprejem odločitve o oddaji

¹ V katerih je funkcionar oziroma njegov družinski član posredno ali neposredno imetnik poslovnega deleža, delnic oziroma drugih pravic, na podlagi katerih je udeležen pri upravljanju oziroma kapitalu poslovnega subjekta v višini več kot 20%, prek javnih naročil, razen naročil male vrednosti, če je ocenjena

javnega naročila. Izostanek takšne določbe bi v manjših občinah lahko privedel do tega, da bi morali sprejeti dražjo ponudbo ali da do storitve v potrebnem času ne bi prišlo, ker na območju ne bi bilo primerne ponudnika (npr. pluženje snega); če pa bi sprejeli ponudbo prek posrednika, bi bilo sicer formalnim razlogom zagotovljeno, kljub temu pa bi šlo za zlorabo zakona. Predlog 14. člena, ki govori o prepovedi poslovanja možnosti izjem ne predvideva; dikcija člena ki se nanaša na določbe "ki opravlja funkcijo pri naročniku"² je potrebna dodelave tako, da bi veljala samo za tiste, ki imajo vpliv na vodenje ali odločanje. Pri občinah gre v večini za javna naročila male vrednosti, zato bi zakon lahko določil mejo v enkratnem in kumulativnem znesku, ki bi se nanašala na izjeme. Praksa majhnih občin kaže, da je domač ponudnik najcenejši in po kvaliteti najboljši. Glede na navedeno, bi moral predlog zakona vsebovati višino dovoljenih sredstev in pogoje za dovoljevanje izjem.

Državni svet izraža dvom, da bi Računsko sodišče lahko kvalitetno opravljalo vse, kar se z zakonom prenaša iz Komisije za preprečevanje korupcije.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi **Predloga zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa - druga obravnava**, EPA 1726

Državni svet Republike Slovenije je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o varnosti cestnega prometa (ZVCP-1E) - druga obravnava

Državni svet predlog zakona **podpira**.

vrednost posamičnega ali mesečnega naročila manjša od ene dvanajstine vrednosti, določene v zakonu o izvrševanju državnega proračuna (28. člen zakona o preprečevanju korupcije).

² Naročniki, zavezani k uporabi predpisov, ki urejajo javna naročila, ne smejo poslovati s subjekti, v katerih je poklicni ali nepoklicni funkcionar, ki opravlja funkcijo pri naročniku oziroma v organu naročnika, član posloводства ali je neposredno ali posredno udeležen pri ustanovitelskih pravicah, upravljanju oziroma kapitalu v več kakor pet odstotnem deležu.

Državni svet meni, da mora Vlada Republike Slovenije zagotoviti sistematičen neodvisen nadzor kvalitete in varnosti cest.

Državni svet se strinja z višjimi kaznimi za natančno določene kršitve, ki so se izkazale, da so poglavitni vzrok za zmanjšanje prometne varnosti, čeprav agresivna vožnja ni vedno pogojena s sankcijami. Vse kazni imajo večji učinek v svoji prepričljivosti, kar pomeni, da so kaznovani vsi, ki kršijo zakon (npr. stacionarni radar). Bistvena je visoka stopnja doslednosti izvajanja sankcij.

Državni svet opozarja na probleme s policijo, ki se odmika od naselij; policijo se težko najde na tistih delih, kjer gre za občinske ceste, čeprav gre po nekaterih izmed njih od 7 do 8.000 vozil dnevno. Četudi bi šlo za enako število policistov, gre za zelo povečano število prometa. Državni svet meni, da se od občinskih redarjev preveč pričakuje, saj niti v večjih mestih ne igrajo večje vloge. Po drugi strani niti ni dovolj kadrov za delo redarjev v več izmenah. Če bo kdaj prišlo do ustanovitve pokrajin, bi se moralo delo občinskih redarjev z namenom povezovanja prenesti na pokrajine.

Poseben problem predstavlja tudi tovorni promet, saj je veliko tovornjakov na občinskih cestah, ki niso sposobne prenesti takšnih obremenitev. Ugotoviti je treba način, po katerem bi lahko tovornjake preusmerili na avtoceste. Prihaja tudi do pretiravanja glede števila omejitev (veliko prometnih znakov na majhnih razdaljah, ki histerizirajo ljudi) ali do nelogične postavitve prometnih znakov. Pri pripravi takšne zakonodaje bi morali sodelovati tudi psihologi in sociologi.

Državni svet ugotavlja, da prihaja do kršitev hitrost v naselju predvsem ponoči, ko ni toliko prometa, ali ko mladi celo organizirajo tekmovanja. Ena izmed rešitev za boljše usklajevanje dela je medobčinska inšpekcija in redarjih, ki opravljajo svoje delo v drugi občini, kot sicer prebiva. Problem predstavlja tudi izterjava kazni in slaba zakonska regulativa.

Državni svet opozarja tudi na naloge občinskih redarjev. Zakon o občinskem redarstvu je povzročil veliko težav; je večinoma mrtva črka na papirju, saj ni na voljo dovolj kadrovskih resursov. Prav tako opozarja na tovorni promet, ker zanj ne obstaja omejitev za priklopnike, ki gredo lahko v vsako vas, ne da bi morali tovor preložiti do mikro-lokacije. Ker gredo tovornjaki počasi čez naselje, posledično povzročijo zaradi izgube časa voznikov tudi prekoračitve hitrosti. Posebej pereč problem je tranzit po občinah in parkiranje tovornjakov po naseljih.

Državni svet se strinja z revidiranjem glob, kljub temu pa meni, da se preveč pričakuje od represivnih ukrepov. Gre za problem malomarnosti in neusposobljenosti voznikov – grožnje s sankcijami v trenutku vinjenosti ne vplivajo na voznika. Tudi neprimerna infrastruktura doprinese k slabi statistiki. Kljub izraženim težavam z redarji, podpira razširjanje njihovih pristojnosti, treba pa bi bilo rešiti težave z reševanjem sistemskih virov za njihovo financiranje.

Državni svet meni, da je potrebno več medresorske aktivnosti; več pozornosti je treba nameniti usklajevanju aktivnosti, saj zgolj pravno normiranje ne more dati rezultatov. Bistvo leži v načinu izvedbe, v konkretnih akcijah ter večjem sodelovanju policije z občinami. Prav tako meni, da se ukrep opozorila premalo uporablja, saj je včasih bolje opozoriti kot sankcionirati. Težave predstavlja tovorni promet, kjer je ministrstvo odstopilo od licenc za parkirišča. Na voljo je tudi premalo parkirišč na območjih za parkiranje ob avtocestah.

Državni svet na podlagi navedenega ugotavlja, da imajo kazni večji učinek v svoji prepričljivosti, ki kaznuje vse, ki kršijo zakon; bistvena je visoka stopnja doslednosti izvajanja sankcij, da obstajajo problemi tovornega prometa v naseljih in njihove omejitve ter parkiranja priklopnikov na območju naselja, da prevelika obremenitev občinskih cest s tovrnim prometom povzroča poslabšanje varnosti v naseljih, da je treba tovrnjake preusmeriti iz naselij na avtoceste, da obstajajo kadrovske in finančne probleme v zvezi z občinskimi redarji, se pretirava glede števila omejitev (veliko prometnih znakov na majhnih razdaljah), da so potrebne medresorske aktivnosti in da se preveč pričakuje od represivnih ukrepov; potrebna je sprememba mišljenja.

Za poročevalca je bil določen državni svetnik Bogomir Vnučec.

Mnenje Državnega sveta ob obravnavi **Predloga zakona o subvencioniranju dijaške prehrane** - druga obravnava, EPA 1818

Državni svet Republike Slovenije je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, na podlagi druge alineje prvega odstavka 97. člena Ustave Republike Slovenije (Ur. l. RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03 in 69/04) sprejel naslednje

M N E N J E

k Predlogu zakona o subvencioniranju dijaške prehrane (ZSDijP) - druga obravnava

Državni svet **načelno podpira** predlog zakona.

Državni svet opozarja, da so bili podobni zakoni že v parlamentarni proceduri in načelno podpira prizadevanja za reševanje problemov subvencioniranja dijaške prehrane, ker predlagatelj z njim želi sistemsko urediti prehrano dijakov na podoben način, kot je to že urejeno za študente in bi s tem prispevali k njihovem bolj zdravemu prehranjevanju. Državni svet ugotavlja, da Vlada podpira predloženi zakon, saj meni, da bi predlagano subvencioniranje prehrane prispevalo k zdravi prehrani dijakov, saj topel obrok predstavlja za posameznega dijaka velik izdatek, tudi za tistega, ki bi si plačevanje tega obroka lahko privoščil. Poleg tega se mu marsikateri dijak, tudi v nasprotju z željami staršev, pogosto izogne, nekateri pa nimajo niti pogojev, da bi dobili takšen obrok, saj v

šolah in njihovi okolici ni ustreznih obratov, ki bi nudili tople obroke. Vendar pa Državni svet opozarja na nekatere pomanjkljivosti predloga zakona, ki jih bo treba v postopku nadaljnjega sprejemanja zakona odpraviti, tako na primer, da se dijaška prehrana v predlogu zakona bolj splošno opredeli in da se obrok kot predmet subvencioniranja opredeli natančneje, kot je že predlagano v mnenju Vlade. Poleg tega je pomembno, da dijak dobi topel obrok v času pouka in praviloma znotraj šolskega prostora. Državni svet opozarja tudi na veljavni Pravilnik o subvencioniranju šolske prehrane dijakov in vajencev v srednjih šolah in na zagotovljene zneske v proračunih za leto 2008 in 2009, ki bi se po uveljavitvi tega zakona bistveno zvišali.

Državni svet izraža številne pomisleke o izvedbi predlaganih rešitev v praksi, predvsem v velikih šolah s 1000 dijaki. Sedaj bi le redka izmed srednjih šol lahko uresničevala določila zakona, vprašljivo pa je, če je to izvedljivo do rokov, določenih v predlogu zakona, čeprav je predviden zamik dveh let. Državni svet meni, da bi predlagatelji morali pripraviti temeljito analizo, kakšen bo vpliv na urnike zaradi daljšega odmora za obrok, čeprav bi verjetno odmor za obrok, tudi če bi se zato pouk podaljšal za pol ure, dijakom koristil. Vzpostavitev prostorskih zmogljivosti (kuhinja, jedilnica, razdelilnica hrane) bi bila zelo visok strošek, a ponekod za njihovo vzpostavitev v okviru šole niti ni možnosti, čeprav bi za to morda lahko izkoristili prostore bližnjih osnovnih šol in dijaških domov. Državni svet meni, da bi v zakon morali vključiti tudi smernice zdravega prehranjevanja kot pogoj, kaj se bo subvencioniralo, da ne bi prišlo do subvencioniranja npr. hitre prehrane, podobno kot se je zgodilo pri študentih. Državni svet opozarja, da zakonski osnutek ne bi bil le nekakšen del predvolilnih potez, ki ne bodo privedle do rešitve problematike.

Ker predlog zakona v svojih rešitvah ni domišljen in bi lahko povzročil več problemov kot koristi, Državni svet predlaga, naj predlagatelj nedorečeno izvedbo zakona v posameznih določbah v drugi obravnavi še amandmajsko dopolni.

* * *

Za poročevalca je bil določen državni svetnik dr. Zoltan Jan.

Prvi odstavek 86. člena poslovnika državnega sveta - državni svet sprejema sklepe iz svoje pristojnosti

Sklep Državnega sveta ob obravnavi zahteve Vrhovnega državnega tožilstva

Državni svet Republike Slovenije se je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, seznanil z zahtevo Vrhovnega državnega tožilstva v kazenski zadevi zoper državnega svetnika mag. Dušana Črnigoja in na podlagi 60. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) in 31. člena Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) sprejel

s k l e p ,

da se državnemu svetniku mag. Dušanu Črnigoju v zvezi z zahtevo Vrhovnega državnega tožilstva št. Kt-S-3/2008/RS/ak z dne 14. 2. 2008, ne vzpostavi imuniteta in se postopek lahko nadaljuje.

Prvi odstavek 56. člena Zakona o državnem svetu - Državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnih svetnikov mag. Blaža Kavčiča in Petra Požuna **za čimprejšnjo vložitev predloga zakona o duševnem zdravju v zakonodajni postopek**

Državni svet Republike Slovenije je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval pobudo **državnih svetnikov mag. Blaža Kavčiča in Petra Požuna** za čimprejšnjo vložitev predloga zakona o duševnem zdravju v zakonodajni postopek in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira pobudo in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zdravje, da se predlog zakona o duševnem zdravju čim prej vloži v zakonodajni postopek.

Obrazložitev:

Pobuda temelji na dopisu, ki ga je Odbor svojcev oseb s težavami v duševnem zdravju Republike Slovenije poslal predsedniku Državnega sveta Republike Slovenije s ciljem, da Državni svet pozove Vlado Republike Slovenije, da čim prej vloži v zakonodajni postopek Predlog zakona o duševnem zdravju.

Državni svet je bil seznanjen z dopisom Odbora svojcev oseb s težavami v duševnem zdravju Republike Slovenije, v katerem so združeni svojci iz društev in nevladnih organizacij ATON, FENIKS, HUMANA, OZARA, ŠENT in VEZI, ki pokrivajo interese svojcev na področju celotne Slovenije. V dopisu so podane ugotovitve in argumenti za čimprejšnji sprejem Predloga zakona o duševnem zdravju in kronologija priprave Predloga zakona o duševnem zdravju.

Državni svet je bil seznanjen tudi s stališči in mnenji društev ŠENT in OZARA, ki delujeta v javnem interesu na področju socialnega in zdravstvenega varstva in osebam s težavami v duševnem zdravju nudita izvenbolnišnične oblike psihosocialne rehabilitacije in podpore. Z individualnim pristopom in skupnim načrtovanjem jim omogočata vnovično vključitev v družbeno in delovno okolje ter prispevata k njihovi boljši opremljenosti za samostojno in kakovostno življenje. OZARA namenja posebno skrb tudi podpornim

programom ter programom samopomoči in zagovorništva za osebe s težavami v duševnem zdravju in njihove svojce.

Državni svet ugotavlja, da so svojci oseb s težavami v duševnem zdravju in nevladne organizacije s prostovoljci v Sloveniji glavni nosilci bremen oseb z duševnimi težavami. Največje breme pa vsekakor nosijo svojci, ki vsakodnevno doživljajo težke stresne situacije, ki prizadevajo tudi njihovo zdravje in jih potiskajo v socialno izolacijo.

Predlog zakona o duševnem zdravju so pripravljali 14 let in ko je bil konec oktobra lani usklajen tako z uporabniki kot tudi z medicinsko stroko ter bi ga moralo Ministrstvo za zdravje vložiti v zakonodajni postopek, je obležal v medresorskem usklajevanju Vlade Republike Slovenije.

Državni svet ugotavlja, da je Ustavno sodišče Republike Slovenije v odločbi št. U-I-60/03-20, z dne 4. 12. 2003, razveljavilo določbe 70. do 81. člena Zakona o nepravdnem postopku (Uradni list SRS, št. 30/86 in Uradni list RS, št. 87/02), ki so urejale postopek o pridržanju oseb v psihiatričnih zdravstvenih organizacijah, ker so bile v neskladju z Ustavo. Zakonodajalcu je določilo, da mora neskladnost odpraviti v šestih mesecih od objave odločbe v Uradnem listu Republike Slovenije, to je bilo dne 23. 6. 2004. Državni zbor Republike Slovenije odločbe Ustavnega sodišča Republike Slovenije ni uresničil.

Državni svet se je seznanil tudi z dopisom Varuhinje človekovih pravic, ki opozarja na potrebo po takojšnjem sprejemu tega predloga zakona. Prav tako je Komisija za duševno zdravje pri Evropski Uniji priporočila Sloveniji, da področje oseb s težavami v duševnem zdravju čim prej zakonsko uredi. Področje duševnega zdravja mora biti urejeno tako, da bodo upoštevani evropski standardi etike v zdravstveni oskrbi ter humanost in demokratičnost storitev ob spoštovanju načel, ki zagotavljajo temeljne pravice posameznika.

Zakon o duševnem zdravju bi osebam z duševnimi težavami zagotovil enakopraven in enakovreden položaj v družbi. Na podlagi tega zakona bo možno pripraviti Nacionalni program varovanja duševnega zdravja, ki naj bi urejal potrebe oseb s težavami v duševnem zdravju za dostojno bivanje in delovanje v družbi. Zakon nujno potrebujemo tudi zaradi pomanjkljive zakonske ureditve tega področja in varstva ustavnih pravic, ki se omejujejo pri neprostovoljni hospitalizaciji oziroma pridržanju oseb v psihiatričnih zdravstvenih organizacijah.

Državni svet ugotavlja, da Ministrstvo za zdravje krši 2. člen Ustave Republike Slovenije s tem, da kljub odločbi Ustavnega sodišča, priporočilom evropske komisije, zahtevam stroke in svojcev oseb s težavami v duševnem zdravju, ne vloži Predloga zakona o duševnem zdravju v zakonodajni postopek.

Državni svet opozarja, da Ministrstvo za zdravje v predlogu Resolucije o nacionalnem planu zdravstvenega varstva 2008-2013 na strani 24 kot eno izmed prednostnih področij navaja tudi duševno zdravje.

Vlada Republike Slovenije in Ministrstvo za zdravje naj v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) na pobudo odgovorita v tridesetih dneh.

ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVJE

na pobudo državnih svetnikov mag. Blaža Kavčiča in Petra Požuna za čimprejšnjo vložitev predloga zakona o duševnem zdravju v zakonodajni postopek

Ministrstvo za zdravje se je udeležilo 1. seje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, na kateri je bila predstavljena pobuda mag. Blaža Kavčiča za čimprejšnjo vložitev Predloga zakona o duševnem zdravju v zakonodajni postopek. Pobuda temelji na dopisu, ki ga je Odbor svojcev oseb s težavami v duševnem zdravju Republike Slovenije poslal predsedniku Državnega sveta Republike Slovenije, v katerem so podane ugotovitve in argumenti za čimprejšnji sprejem Zakona o duševnem zdravju.

Komisija Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide ter predstavniki nevladnih organizacij na omenjeni seji niso le predstavili argumentov za čimprejšnji sprejem Zakona o duševnem zdravju, ampak so izrazili tudi visoko podporo k vsebini predloga zakona, zaradi česar naj Predlog zakona o duševnem zdravju v zakonodajnem postopku ne bi bil deležen številnih kritik zainteresirane javnosti. IZ pravkar navedenih razlogov in po opravljenem posvetu ministrice za zdravje s predstavniki svojcev oseb s težavami v duševnem zdravju dne 7. 2. 2008 se je Ministrstvo za zdravje odločilo, da kljub številnim obveznostim v zvezi s predsedovanjem Svetu Evropske unije in obremenjenosti urnika dela Državnega zbora RS nadaljuje z medresorskim usklajevanjem Predloga zakona o duševnem zdravju. V kolikor bo predlog zakona o medresorskem usklajevanju uspešno usklajen z drugimi ministrstvi, zlasti z Ministrstvom za pravosodje, Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve in Ministrstvom za finance, ga bomo v najkrajšem možnem času predložili v sprejem na Vlado RS in v zakonodajni postopek.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanja državnega svetnika dr. Zoltana Jana glede stanovanj, ki so bila v lasti JLA

Državni svet Republike Slovenije je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanje **državnega svetnika dr. Zoltana Jana** glede stanovanj, ki so bila v lasti JLA in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanj odgovori.

Vprašanje državnega svetnika dr. Zoltana Jana se glasi:

Zakaj Vlada RS ne poskrbi, da bi s stanovanji, ki so bila v lasti JLA, razpolagal stanovanjski sklad?

Obrazložitev:

Več kot poldrugo desetletje stanovanja, ki so bila v lasti JLA, prazna propadajo, med tem ko številne mlade družine ne morejo rešiti svoje stanovanjske stiske, istočasna pa država troši velika sredstva, da bi se olajšalo reševanje stanovanjskih problemov mladih družin. Za tako neodgovorno ravnanje z velikim premoženjem je težko najti opravičilo, saj niso prepričljivi niti izgovori, da se čaka na delitveno bilanco nekdanje države. Ko/če bo tega prišlo, od tega premoženja ne bo ostalo niti toliko, da bi z njim poravnali stroške postopkov, da ne omenjamo izpada dohodkov pri vzdrževanju komunalne infrastrukture.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanj v roku 30 dni odgovori.

Sklep državnega sveta ob obravnavi **pobude** državnega svetnika prof. dr. Jožeta Mencingerja **za dopolnitev odgovora predsednika Državnega zbora glede udeležbe članov Državnega sveta na slavnostnih sejah Državnega zbora**

Državni svet Republike Slovenije je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval pobudo **državnega svetnika prof. dr. Jožeta Mencingerja** za dopolnitev odgovora predsednika Državnega zbora glede udeležbe članov Državnega sveta na slavnostnih sejah Državnega zbora in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P:

Državni svet pobudo podpira in predlaga Državnemu zboru Republike Slovenije, naj odgovor na pobudo Državnega sveta glede udeležbe članov Državnega sveta na slavnostnih sejah Državnega zbora ustrezno dopolni z utemeljitvijo.

Obrazložitev:

Državni svet je na 2. seji, dne 9. 1. 2008, sprejel pobudo državnih svetnikov prof. dr. Janvita Goloba in prof. dr. Jožeta Mencingerja, da bi se člani Državnega sveta udeleževali slavnostnih sej slovenskega parlamenta v dvorani Državnega zbora. Obrazloženo pobudo je Državni svet naslovil na Državni zbor Republike Slovenije.

Kolegij predsednika Državnega zbora je na seji, dne 25. 1. 2008, pobudo Državnega sveta zavrnil, zavrnitve pa ni utemeljil. Kljub temu, da poslovniška pravila Državnega zbora izrecno ne predpisujejo oblike odločitev Državnega zbora v zvezi s predlogi, mnenji in zahtevami Državnega sveta, se odločitev oz. odgovor že iz vljudnosti utemelji. Navedena zavrnitev brez kakršnekoli utemeljitve oz. obrazložitve odraža predvsem podcenjujoče poglede članov kolegija predsednika Državnega zbora na pomen in vlogo Državnega sveta v slovenski demokraciji, kakršna je določena v Ustavi RS.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Državnemu zboru, da pobudo ponovno preuči in nanjo odgovori oz. utemelji svoj odgovor v najkrajšem možnem času.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi **vprašanj** državnega svetnika Marijana Klemenca **v zvezi s povračili vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje**

Državni svet Republike Slovenije je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanja **državnega svetnika Marijana Klemenca** v zvezi s povračili vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca in predlaga Državnemu pravobranilstvu in zunanjemu oddelku Državnega pravobranilstva v Mariboru, da vprašanja preučita in nanje odgovorita.

Vprašanja državnega svetnika Marijana Klemenca se glasijo:

Koliko (številčno) je bilo vseh vlog državljanov, ki so vložili vloge za povračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (samo tistih, ki niso delali preko krajevnih skupnosti, torej individualno)?

Koliko negativnih in koliko pozitivnih odgovorov (številčno in v %) je državno pravobranilstvo v Mariboru izdalo državljanom, ki so na pravobranilstvo naslovili vloge za povračilo vlaganj (posebej za tiste, ki so dokazovali vlaganja z računi in posebej za tiste, ki jim je dopolnitev zakona omogočila dokazovanje z overjeno notarsko izjavo)?

Ali je državno pravobranilstvo pridobilo manjkajoče in potrebne podatke pri Telekomu tako kot narekuje zakon in s tem ni nalagalo obveznosti državljanom ali celo zavračalo zahteve?

Obrazložitev:

Vprašanja so zastavljena zaradi velikega nezadovoljstva državljanov, ki dobivajo negativne odgovore v zvezi s povračili vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje.

Komisija za opravljanje strokovnih in tehničnih nalog je na podlagi 9. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o vračanju vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje (Ur. l. RS, št. 60/06) dne 14. 7. 2006 v Uradnem listu RS, št. 73-74/2006 objavila javni poziv in obvestilo za vlaganje zahtevkov za vračilo vlaganj v javno telekomunikacijsko omrežje. V 7. točki poziva je bil naveden 90-dnevni rok za vložitev zahtevka od objave poziva, ki se je iztekel 12. 10. 2006.

Prav tako je zakon v 4. točki 4. člena določil rok do katerega morajo biti pripravljene predlogi za sklenitev pisnih poravnav, in sicer 30. 11. 2006. Ta rok je še zmeraj v veljavi, saj se s kasnejšimi spremembami zakona ni spremenil.

Zakonodaja je določila zelo kratke roke za izpeljavo vseh potrebnih opravil na strani upravičencev do vračila, ki smo se jih tudi držali. Prav tako je zakonodaja določila razmeroma kratke roke za Državno pravobranilstvo oz. tudi za druge državne organe, vendar se jih le ti niso držali in upravičenci še zmeraj čakajo.

Ker je veliko upravičencev vložilo svoje zahteve preko občin, sedaj le ti krivijo občine za zavlačevanje pri izplačilu odškodnin. Zamuda pri izplačilu pa nastaja na strani države, in sicer prav zaradi neučinkovitega dela Državnega pravobranilstva. Zakonodaja sicer omogoča sodno varstvo upravičence, ki pa je ravno tako neučinkovito, kar se tiče reševanja zadev v razumnem roku. Razumen rok je že zdavnaj potekel.

Državno pravobranilstvo na vprašanja o posredovanju informacij v zvezi s postopkom reševanja zahtevkov, posreduje zgolj dopis oz. izjavo, da so prejeli 35.582 zahtevkov za vračilo in da je to nemogoče rešiti v zakonskih rokih. Prav tako navedejo, da vlagatelji ne izgubijo pravice do sodnega varstva po preteku roka, ki ga zakonodaja daje Državnemu pravobranilstvu oz. zavezancem za vračilo.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Državnemu pravobranilstvu in zunanjemu oddelku Državnega pravobranilstva v Mariboru, da vprašanja preučita in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanje v roku 30 dni odgovorita.

Sklep Državnega sveta ob obravnavi vprašanj državne svetnice Lidije Jerkič v zvezi s posledicami načrtovanega nakupa večnamenskih električnih lokomotiv

Državni svet Republike Slovenije je na 4. seji, dne 20. 2. 2008, v skladu z 41. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) obravnaval vprašanje državne svetnice Lidije Jerkič v zvezi s posledicami načrtovanega nakupa večnamenskih električnih lokomotiv in na podlagi prvega odstavka 56. člena Zakona o Državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

S K L E P :

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državne svetnice Lidije Jerkič in predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanje preuči in nanju odgovori.

Vprašanje državne svetnice Lidije Jerkič se glasita:

Ali je Vlada pri dajanju soglasja k nakupu večnamenskih električnih lokomotiv, ki so jih kupile Slovenske železnice od družbe Siemens, zaščitila interes zaposlenih v družbi Siemens Transportation Systems (STS – Maribor);

Ali Vlada pri odprodaji državnega premoženja varuje nacionalni interes Republike Slovenije v smislu ohranjanja tradicionalne proizvodnje z visokokvalificiranimi delovnimi mesti in na kakšen način?

Obrazložitev:

Slovensko družbo TVT Maribor je leta 2001 od Slovenske razvojne družbe odkupil Siemens. Danes se družba imenuje Siemens Transportation Systems. Gre za družbo, ki deluje že 145 let, ki izvaja remont in novogradnje železniških vozil za slovenske in tuje železnice. Družba razpolaga z znanjem izdelave železniških vozil, njihovi projekti so potniški vlaki v Sao Paulu, rdeči vlak na relaciji Maribor-Ljubljana, izraelski vlaki, spalniki za nemške in češke železnice, večina vozil, ki jih uporabljajo SŽ. Nova vizija lastnika, sprejeta pred koncem leta 2007 predvideva, da se bo po novem v družbi vršila le strojna obdelava elementov in varjenje, kar pomeni, da bo družba prenehala z dejavnostmi (in odpustila delavce), ki so sposobne narediti železniško vozilo. Ostajajo dejavnosti z nizko dodano vrednostjo, kjer bo družba zelo hitro nekonkurenčna.

Zaposleni v družbi ocenjujejo, da je treba storiti vse, da se izkoristi in ohrani znanje, ki je v družbi in ohrani proizvodnja z višjo dodano vrednostjo. Evropa vlaga v razvoj

železniškega prometa, zaradi naraščanja prometa na cestah kot tudi zaradi onesnaževanja okolja. Za kvaliteto potovanja in prevoze so potrebne sodobne tovarne in potniška vozila. Tudi v Sloveniji se razmišlja enako. Slovenija mora imeti tržno usmerjen, tehnološko razvit ter stroškovno učinkovit železniški promet, tako tovorni kot potniški. V to bo država investirala več milijard evrov. Družba STS – Maribor je edina v Sloveniji, kjer je dovolj strokovnega znanja. V strategijo države smo zapisali, da želimo proizvodnjo z visoko dodano vrednostjo. Na primeru STS lahko pokažemo, če to mislimo zares.

Vlada RS je 28. 12. 2007 kot ustanoviteljica družbe SŽ d.o.o. dala soglasje k nabavi 12 večsistemskih lokomotiv, in sicer od družbe Siemens AG Österreich. Gre za nakup po pogodbi, ki je bila sicer podpisana že leta 2004 za skupaj 32 lokomotiv v vrednosti 130 mio € in od družbe, ki je lastnica slovenske družbe STS (pri poslu s Patrio smo v Sloveniji za to dobili tovarno in delovna mesta!). Priložnost torej, da se zagotovi ohranjanje proizvodnje na lokaciji Maribor, kjer se obeta opustitev proizvodnje in odpust – 120 delavcev. Res je, da je družba STS privatizirana, vendar država ne more biti zgolj opazovalec, saj gre za družbo, ki je tudi razvojno pomembna. Po drugi strani se namreč proizvodnja z visoko dodano vrednostjo seli iz Slovenije in to ne v državo s poceni delovno silo, temveč v Avstrijo in Nemčijo. Visoka tehnologija in razvoj ostajata pri bogatih lastnikih, naša industrija pa postaja vedno bolj zgolj dobavitelj komponent.

Ob tem ni nepomembno, da družba STS ni prva, ki se ji obeta zapiranje po stoletni tradiciji in to po tem, ko je prišla v roke tujih lastnikov kapitala iz državne lastnine. Pri tem se ne zahteva vmešavanja države v gospodarstvo, pač pa pravočasno reagiranje ob ustrezni oceni, katero znanje je za razvoj gospodarstva pomembno.

Ob tem, ko se sklepajo pogodbe za nakup lokomotiv na eni strani, na drugi strani pa grozijo odpusti v domačem podjetju, se odgovori ponujajo sami.

* * *

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, da vprašanji preuči in v skladu s 96. členom Poslovnika Državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04, 18/05 in 86/07) nanju v roku 30 dni odgovori.